

Zuzana Šenkýřová: Nové nadace a stát

Bakalářská práce na FHS UK, 2006

Posudek vedoucího

Spolupráce se Zuzanou Šenkýřovou byla dlouhá a měla několik přestávek. V nich se už zdálo, že snad ani spolupráce nebude pokračovat. Avšak nakonec se povedlo dovést ten zdlouhavý proces ke konci. Ovšem, že se - i při délce celého procesu - v závěru stejně nedosávalo času tak, jak by si Zuzana Šenkýřová přála. I jak bych si přál já.

Největší problém při zpracování této bakalářské práce byl spojen s tím, že bylo nezbytné mít stále na paměti nejen potřeby sběru a zpracování poznatků, nejen kompletaci a vzájemné srovnávání získaných poznatků do společné vyhovující roviny, ale také všechny tyto kroky řídit centrálním tématem, tedy: lze z těchto zjištění vyčlenit ty, které odpovídají postupům vlastním státním fondům a ty, které jsou nové? Jestliže ano, tak do jaké míry se to podařilo u jednotlivých oblastí činnosti a u jednotlivých nadací? Je na základě těchto zjištění možné uskutečnit nějakou hodnotící srovnávací souhrnnou analýzu? A jak se požadavky této analýzy zpětně projeví do sběru a zpracování dat?

Šlo vlastně o práci, která musela být za pochodu konfrontována se svým zacílením a korigována podle zjištění. A musela být korigována i samotná hlediska pro tato korigování... V podstatě šlo o nalézání kritérií, která by mohla charakterizovat průběh transformace v konkrétních druzích organizací. Transformace ze státem řízených fondů do samostatných nadačních institucí, spravujících sice většinou původně majetek od státu, ale s novým zacílením i s nezbytným novým přístupem.

Zuzana Šenkýřová se o to pokusila až do podoby souhrnné tabulky (viz str. 61 a 62), která by – podle mého mínění – mohla být slušným východiskem pro další srovnávání a může být tedy i (doufejme) zdrojem postupů dalších analýz. To je, podle mého názoru, jeden z nejcennějších výsledků práce Zuzany Šenkýřové. Ale bylo to obtížné, než se k němu dopracovala. Vlastně – není divu.

Zuzana Šenkýřová měla pro ni ještě jeden těžký úkol. Totiž nalézt obecně – teoretická východiska pro svou práci. Tady pracovala s dostupnou literaturou, snad docela poučeně, ale výsledek nemohl být tak pěkný jako u shrnujícího pohledu na zjištěné poznatky. Teoretické opory „neziskologické analýzy“ budou zřejmě ještě dlouho vážným problémem.

Autorka prezentovala schopnost promyšlené a soustavné terénní práce. Kombinovala metody: od analýzy dokumentů a pokusu o sjednocený přístup k této analýzy (čili vlastně o užití metodiky obsahové analýzy), až po polostandardizované rozhovory i zúčastněná pozorování. A tak říkájíc „ustála“ podmínky pro jejich vzájemné doplňování a kompletaci. Je třeba říct, že jí v tomto směru pomáhala i její zájmová orientace na umělecké aktivity. Bylo znát, že jí práce zaujala a že je zvědavá, co z toho bude. Když se zdálo, že to nelze „rozlousknout“, tak se tento zájem čas od času převrátil až v zoufalství... Ale i to mělo motivační význam. Se Zuzanou Šenkýřovou se pracovalo pěkně. A docela si myslím, že se během práce na bakalářské studii sama dost naučila i občas sama o sobě něco dověděla. Považuji práci za velmi pěknou. Nezůstala jen u popisu, ale pokusila se o shrnující výstup z rozborů. Proto ji navrhuji ocenit jako výbornou a přiznat jí ocenění někde kolem 40 kreditů.

Libor Prudký

V Praze 24.8. 2006